

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.329/2018/4. szám

A Szegedi Ítéltábla **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek – a dr. Törőcsikné dr. Király Katalin ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2018. március 7. napján kelt 6.P.20.106/2018/11. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **megváltoztatja** és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperes elsőfokú eljárási költségben és elsőfokú eljárási illetékben marasztalását.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000,- (Harmincezer) forint első- és másodfokú eljárási költséget és az államnak – külön felhívásra – 84.000,- (Nyolcvannégyezer) forint le nem rótt elsőfokú és fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes (**város 1 neve**) város önkormányzati képviselőjeként 2016. február 8-án módosító indítvánnyal élt (**polgármester neve**) polgármester előterjesztéséhez, melynek címe Előterjesztés a kötelező betelepítési kvóta elleni tiltakozás kifejezésére. A módosító indítvány – egyebek mellett – a következőket tartalmazta:

„1. (**város 1 neve**) Város Önkormányzat Képviselő-testülete rögzíti, hogy (**város 1 neve**) lakói a (**népcsoport neve**), a kabán kultúrájú árszi törzsekhez kapcsolódó, iráni nyelvet beszélő alán törzsek, Magyarország területére a XIII. században bevándorolt és befogadott népcsoport leszármazói, kulturális értékeink méltó örökösei. ...

A (**népcsoport neve**) befogadásának oka a tatárjárást követően megfogyatkozott lakosság pótlása, a Szent István-i intelmek alapján az ország kulturális gazdagítása és védelme volt.

2. (**Város 1 neve**) Városi Önkormányzat Képviselő-testülete rögzíti, hogy kisebb-nagyobb számban a XIII. századi bevándorlást követően is érkeztek (**város 1 neve**)-be, a biztonság hiánya, a kilátástalanság elől ide menekülők. Őket a népnyelv máig gyütt-menteknek hívja. (**város 1 neve**)-ben most is élnek olyan emberek, akik a háborús övezetkből érkeztek és városunkban befogadást nyertek.

...

5...A bevándorlók egy részének magyarországi befogadása és integrálása történelmi, gazdasági, politikai, emberiességi okokból kikerülhetetlen.

6. A befogadás nyilván nem lehet korlátlan, sem ellenőrizhetetlen, hiszen a bevándorláshoz társadalmi kockázatok is kapcsolódnak. **(Város 1 neve)** érdeke, hogy az EU döntéshozóit támogassa a közös határok fokozottabb védelméért.

7. **(Város 1 neve)** Városi Önkormányzat Képviselő-testülete támogatja a tagállamok által közösen elfogadott európai megoldásokat. Ha a kvóta elfogadást nyert, úgy azt is.”

A képviselő-testület a polgármester előterjesztését fogadta el.

2017. november 9-én egy helyi rendezvényen **(miniszter neve)** tárca nélküli miniszter előadást tartott, melynek kapcsán az alperes az általa szerkesztett **(újság neve)** 2017. november 16-i lapszámának első oldalán cikket jelentetett meg „Segítsünk dönteni saját sorsunkról” címmel, ami a 3. oldalon folytatódott. A cikk első és második bekezdése így szólt:

„**(Miniszter neve)** közvetlenségével hamar megnyerte a résztvevők szimpátiáját, a pulpitus megmozgatásával „átrendezte” a termet, hogy közelebb kerüljön a hallgatósághoz. Kész kerek prezentációval érkezett, ám néhány kérdésére adott válasz meggyőzte arról, hogy a terembe ülők mindegyike hallott már a migrációról, Soros Györgyről, az ő terveiről, és arra a kérdésre sem tette fel senki a kezét, hogy ezzel a témával nem kell foglalkozni. Így lemondott a jól átgondolt előadásról és a számok, adatok többségéről, inkább néhány olyan gondolatot emelt ki, ami a háttérrel segített megvilágítani. Tekintettel volt a helyszínre is, ahol a város korábbi polgármestere és képviselője **(felperes neve)** önkormányzati képviselőként előterjesztést nyújtott be a migránsok érdekében, a **(népcsoport neve)** türelmét, empátiáját felemlítve, mivel véleménye szerint ők is betelepülők. – Ez sületlenség, ami arra utal, hogy aki ezt hiszi, az a vendéget a betörőtől nem tudja megkülönböztetni, hiszen a **(népcsoport neve)**-t a teljes királyi hatalmában lévő IV. Béla hívta be és telepítette le szerződéses feltételekkel. Őseink vállalták új hazájuk fegyveres védelmét, amiért kiváltságokban részesültek.”

A cikk megjelent az újság weboldalán is.

A felperes 2017. november 19-én egyszerű, aláírás nélküli e-mailben helyreigazító közlemény közzétételét kérte az alperes főszerkesztőjétől és a kiadótól. Az alpereshez a kérelem aláírt formában postai úton 2017. december 5-én érkezett meg, a felperes azonban már december 4-én keresetet terjesztett elő helyreigazító közlemény közzététele érdekében. A **(város 2 neve)**-i Törvényszék 6.P.21.369/2017/8. sorszámú ítéletével, melyet a Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.074/2018/5. számú ítéletével helybenhagyott, az alperessel szembeni keresetet elutasította. Döntését – egyebek mellett – azzal indokolta, hogy elmaradt a jogszabály szerinti kötelező előzetes eljárás.

Időközben az alperes 2017. december 14-én megjelent számában „Tények és adatok egy fontos ügyről” címmel újabb cikket tett közzé. Ebben közölte **(város 1 neve)** város képviselő-testületének határozatát a betelepítési kvótáról, a felperes módosító indítványát, valamint a korábban megjelent, 2017. november 16-án közölt cikk vitássá tett részét, ez utóbbiból az alábbiakat: „Tekintettel volt a helyszínre is, ahol a város korábbi polgármestere és képviselője, **(felperes neve)** önkormányzati képviselőként előterjesztést nyújtott be a migránsok érdekében, a **(népcsoport neve)** türelmét, empátiáját felemlítve, mivel véleménye szerint ők is betelepülők – ez sületlenség **((miniszter neve)-től)**, ami arra utal, hogy aki ezt hiszi, az a vendéget a betörőtől nem tudja megkülönböztetni.” A cikk bevezetője ugyanakkor az alperes főszerkesztőjével a módosító indítványhoz és a november 9-i rendezvényhez fűzött kommentjét tartalmazza. A bevezető rész alatti első hasáb így szól: „A módosító indítványban azt írja **(felperes neve)**, a bevándorlók „magyarországi befogadása kikerülhetetlen”, és hogy a kvótát el kell fogadni. Ezt nehéz úgy értelmezni, hogy nem a bevándorlók érdekében nyújtotta be a módosító indítványát, a kvótát elítélő többi képviselő ellenében. Mindenesetre mi az olvasóink elé tárjuk szó szerint, ki mit határozott, írt mondott.”

A felperes 2017. december 15-én az alpereshez érkezett kérelmében helyreigazítást kért, mivel véleménye szerint azok valótlan állításokat tartalmaznak.

Az alperes nem tett eleget a felperes kérelmének.

A felperes – törvényi határidőben előterjesztett – keresetében az alperes 2017. december 14-i lapszámában megjelent cikk kapcsán az alperest az általa megfogalmazott szövegű helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni. Előadta, valótlan tényállítás, hogy korlátlan befogadásról szólt volna a képviselő-testülethez intézett előterjesztésében. Valótlan tényállítások továbbá: „a város korábbi polgármestere és képviselője (**felperes neve**) önkormányzati képviselőként előterjesztést nyújtott be a migránsok érdekében, a (**népcsoport neve**) türelmét, empátiáját felemlegetve, mivel véleménye szerint ők is betelepülők. – Ez sületlenség, ami arra utal, hogy aki ezt hiszi, az a vendéget a betörőtől nem tudja megkülönböztetni, hiszen a (**népcsoport neve**)-t a teljes királyi hatalmában lévő IV. Béla hívta be és telepítette le szerződéses feltételekkel.” „A módosító indítványban azt írja (**felperes neve**) a bevándorlók „magyarországi befogadása kikerülhetetlen” és hogy a kvótát el kell fogadni.” Ezzel szemben a valóság az, hogy módosító indítványt nyújtott be a (**város 1 neve**)-ben élők boldogulása, az ország EU-s tagságából származó, rá háruló kötelezettségek teljesítése érdekében.

A való tényeket hamis színben tünteti fel a cikk azon állítása, hogy a (**népcsoport neve**) türelmét, empátiáját emlegetve arra hivatkozott, hogy „ők is betelepülők”. A módosító indítvány nem foglalkozott a (**népcsoport neve**) türelmével és empátiájával, nem állította azt sem, hogy betelepülők lennének.

Kifejtette, az alperes főszerkesztője valótlanul és hibásan idézte a módosító indítványban foglaltakat, ugyanis abban nem szerepel, hogy „... a bevándorlók magyarországi befogadása kikerülhetetlen”, hanem az, hogy „a bevándorlók egy részének magyarországi befogadása és integrálása történelmi, gazdasági, politikai, emberiességi okokból kikerülhetetlen.”

Az is a valóságot hamis színben feltüntető tényállítás, hogy a módosító indítvány ne fűzte volna előfeltételhez a kvóta elfogadását.

Kereseti kérelmét a Kúria PK 14. és 15. számú állásfoglalásaira, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére alapította.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint valótlan tényállításokat a kifogásolt cikkben nem tett, a helyreigazító közleményt azért nem közölte le, mert azzal nem értett egyet. A sérelmezett cikkben szó szerint leköszölte a felperes módosító indítványát, ezért nincs helye helyreigazításnak. Végül kiemelte azt is, a felperes által közzétenni kívánt helyreigazító közlemény terjedős, szövege messze meghaladja a sérelmezett dokumentum terjedelmét, ezzel túllépve a helyreigazításhoz szükséges mértéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alábbi tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az alperest az ítélet jogerőre emelkedését követő 2. lapszámában, és azzal egyidőben a lap ... nevezetű webfelületén is:

„Az (**újság neve**) 2017. december 14-i számában közölt „Tények és adatok egy fontos ügyről” című cikkünk első hasábjában valótlanul állítottuk, hogy (**polgármester neve**) polgármester 2016. decemberi „Előterjesztés a kötelező betelepítési kvóta elleni tiltakozás kifejezésére” című előterjesztéshez kapcsolódó 2016. december 8-i dátumú és a felperestől, mint önkormányzati képviselőtől származó módosító indítványban a bevándorlók magyarországi kikerülhetetlen befogadásáról és a bevándorlással kapcsolatos európai uniós kvóta elfogadásáról írt.

Valótlanul állítottuk, hogy nehezen értelmezhető úgy a felperes módosító indítványa, hogy azt nem a bevándorlók érdekében nyújtotta be, a kvótát elítélő több képviselő ellenében.

A valóságnak a fentiek kapcsán az felel meg, melyet a cikk második hasábjában, annak második bekezdésében közöltünk, **(felperes neve)** módosító indítványa címszó alatt.

A cikk harmadik hasábjában az **(újság neve)** tudósítása címszó alatti bekezdésben, annak utolsó előtti mondatában ugyancsak valótlanul állítottuk, hogy a felperes önkormányzati képviselőként előterjesztést nyújtott be a migránsok érdekében, a **(népcsoport neve)** türelmét, empátiáját felemlegetve.

A valóságnak a cikk második hasábjában, az eredeti szövegével megegyező, felperesi módosító indítvány 6. pontjában foglaltak felelnek meg – a felperes a befogadás korlátozott, ellenőrzött módja mellett foglalt állást, azzal, hogy ahhoz társadalmi kockázatok is kapcsolódnak.

A valótlan tartalmú közlésért elnézést kérünk a felperestől és olvasóinktól.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Indokolásában az Smtv. 12. § (1) bekezdésére hivatkozással megállapította, az alperes a törvényben rendelkezésére álló határidő alatt a felperes részéről tőle kért helyreigazító közleményt nem tette közzé (Pp. 495. § (1) bekezdés).

Ezt követően azt vizsgálta, hogy a felperes alappal kérte-e a közzétételt, valamint azt, hogy az alperes a helyreigazítást indokoltan utasította-e el. Ennek érdekében a cikkben közöltek egybevetette a felperes pert megelőző, közzétenni kért helyreigazító közleményével és 2016. február 8-i módosító indítványával. Hangsúlyozta, a sajtóközleményt a maga egészében kell szemlélni, és csak a közvélemény tájékoztatása szempontjából jelentős részek értékelhetők a közlemény egyéb részeivel összefüggésben. A peradatok alapján arra a következtetésre jutott, az alperes valótlanul közölte a cikk első hasábjában, hogy a felperes előterjesztést nyújtott be a képviselő-testülethez a bevándorlók (betelepülők) magyarországi elkerülhetetlen befogadása érdekében. Ugyancsak valótlan állítás a cikk azon része, mely szerint a felperes az Európai Unió kvóta elfogadásáról írt. A felperes előadásával szemben ugyanakkor az első hasáb első mondata a valóságnak megfelelően rögzíti, hogy a felperes a képviselő-testület betelepítési kvóta elleni előterjesztéséhez módosító indítványt nyújtott be. Helytálló annak közlése is, hogy be nem fogadott indítványról van szó, figyelemmel arra, hogy az abban rögzítettek a testület nem fogadta el. A képviselő-testület a felperes 8 pontos módosító indítványa helyett **(polgármester neve)** polgármester előterjesztését fogadta el, azzal egyező tartalmú testületi határozatot hozott. E részben tehát nem volt helye helyreigazításra irányuló kötelezésnek. A cikk első hasábjának utolsó előtti mondata viszont valótlan tényállítást tartalmaz. Az alperes valótlanul állította a felperes módosító indítványáról, hogy abban a felperes a bevándorlók magyarországi kikerülhetetlen befogadásáról és az uniós kvóta elfogadásáról írt. Az is valótlan, hogy a felperes a bevándorlók érdekében nyújtotta volna be a módosító indítványt, a kvótát elítélő többi képviselő ellenében. Ezzel szemben a valóságnak az felel meg, amelyet az alperes a cikk második hasábjában, annak második bekezdésétől kezdve tett közzé, vagyis a felperes 8 pontos módosított indítványának teljes szövege.

Azt is valótlanul rögzíti a cikk első hasábjában, hogy a felperes a kvótát elítélő többi képviselő ellenében nyújtotta be indítványát. Ezzel szemben a módosító indítvány 6. pontjának utolsó bekezdése szerint „**(város 1 neve)** érdeke, hogy az EU döntéshozóit támogassa a közös határok fokozottabb védelméért”. A valótlan állítás nem felel meg a módosító indítvány 7. pontjának sem, illetőleg ez a pont nem értelmezhető úgy, hogy a módosítás benyújtására a többi képviselő ellenében került sor. A felperes az indítványt nem a saját, hanem a képviselő-testület nevében fogalmazta meg akként, hogy amennyiben indítványa elfogadásra kerül, az a képviselő-testület határozata.

Valótlan tényállításnak minősítette a cikk harmadik hasábjában az **(újság neve)** tudósítása címszó alatti rész 5. mondatát is. A felperes módosító indítványának ugyanis egyik pontja sem említi a **(népcsoport neve)** türelmét, empátiáját. A módosító indítvány első pontja a **(népcsoport neve)** eredetével, bevándorlásának okaival és befogadásukkal foglalkozik, arról ír.

Nem valótlan tényállítás, illetve nem a valóság hamis színben való feltüntetése azonban a cikk utolsó mondata, amely a harmadik hasábjában szintén a **(újság neve)** tudósításával kapcsolatos

részben található. Ennek kapcsán utalt arra, az alperes ebben a mondatban (**miniszter neve**) előadását idézte, ahogyan az elhangzott a 2017. november 9-i fórumon. A két cikket összevetve megállapította, ebben a körben az alperes védekezése megalapozott volt, a sérelmezett mondatot teljes egészében, híven, a valóságnak megfelelően közölte. Az Alkotmánybíróság IV/311/2017. számú határozatára hivatkozva részletesen kifejtette, a sajtótájékoztatót tartó közéleti szereplők maguk keltik és szervezik a média érdeklődését, így eleve számolniuk kell kijelentéseik legszélesebb nyilvánosságával. Ezzel összefüggésben a mások közléseiről tudósító sajtó felelősségére vonatkozó teszt lényegi eleme, hogy az újságíró a más személyek által megfogalmazottakat hüen, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölve, saját értékelés nélkül közvetítse a közvélemény felé. Ha a tudósítás megfelel ezen elvárásoknak, a sajtó tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni. Ennélfogva az utóbb sérelmezett kijelentést nem minősítette valótlan állításnak, vagy való tények hamis színben történő feltüntetésének.

A valótlanak bizonyult közlések tekintetében ugyanakkor a Pp. 99. § (1) bekezdése, valamint az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján az alperest helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte azzal, hogy annak szövegét maga fogalmazta meg, részben eltérve a felperes által kért közlemény tartalmától.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása érdekében. Továbbra is állította, a cikk azon megfogalmazása, mely szerint „nehezen értelmezhető úgy a felperes módosító indítványa, hogy azt nem a bevándorlók érdekében nyújtotta be, a kvótát elítélő többi képviselő ellenében” nem valótlan tényállítás, ahogy a cikk harmadik hasábjában az (**újság neve**) tudósítása címszó alatti rész, annak utolsó előtti mondata sem, mely a (**népcsoporth neve**) türelmére és empátiájára utal. Hozzátette, a felperes oldalakon keresztül egy-két kifejezésének árnyalt-irányított értelmezését fejtegeti helyreigazító kérelmében. Erre lapkészítés közben sem terjedelem, sem idő nem áll rendelkezésre, ezért fontos a rövidebb tartalmú információközlés.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai folytán való helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alapos**.

A szabad vélemény-nyilvánításhoz való jog és a sajtó szabadsága olyan, nemzetközi egyezményekben és az Alaptörvényben egyaránt deklarált alapjogok, amelyek a demokratikus társadalmi berendezkedés alapkövei, és amelyek ezért csak kivételesen indokolt esetben korlátozhatók. Nem feltétlen azonban ez a szabadság a tényállítások tekintetében, hiszen ez az alapjog csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában és nem vonatkozhat a tények meghamisítására, csak felelősséggel gyakorolható, és a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen résztvevő személyek esetében.

A sajtószabadság törvényi korlátait a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (3) bekezdése tartalmazza, amely szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt, vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével. Ez utóbbi korlát megsértése esetén szolgál a jogsérelem orvoslásának egyik eszközéül a sajtó-helyreigazítási eljárás, de csak ha a jogsértés valótlan, vagy a valóságot hamis színben feltüntető tényállítások közlésével (híreszteléssel) valósult meg, és csak akkor, ha a közlés valakinek a

személyére vonatkozik. Tehát a sajtóközlemény akkor valósít meg sajtó-helyreigazítás alapjául szolgáló jogsértést, ha valakiről valótlan tényt állít, vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel. Ez másfelől viszont azt is jelenti, hogy nem feltétele az igényérvényesítésnek, hogy a közlemény az érintett személy jóhírnevét, becsületét, vagy más személyhez fűződő jogát sértse, sőt a megítélést pozitív irányba befolyásoló valótlan tényállítás is alapot ad a helyreigazításra. Mindezek mellett viszont ügyelni kell arra is, hogy a helyreigazítást kérő – társadalmi rendeltetésével ellentétes joggyakorlás útján – ne éljen vissza a sajtó-helyreigazítás jogintézményével.

Annak megállapításánál, hogy megvalósult-e az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti jogsértés, a sajtóközleményt – a szövegösszefüggések értelmezési jelentősége miatt – a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem a társadalmi érintkezésben általánosan elfogadott jelentésük szerint kell figyelembe venni és valóságos tartalmuknak megfelelően kell értékelni. Nem lehet ezért a használt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szövegkörnyezetre és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó részeket összefüggésükben kell vizsgálni. Ha a közlemény a maga egészében és összefüggéseiben megfelel a valóságnak, az egészhez képest lényegtelen részletek nem szolgálhatnak sajtó-helyreigazítás alapjául. A nem jelentős, a helyreigazítást kérő személyiségének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem értékelhetők a közlemény egyéb részeitől függetlenül. Nem vezethetne ugyanis helyes eredményre a tényállítások összefüggő láncolatának a feldarabolása és minden egyes láncszemnek az összefüggésekre tekintet nélküli mechanikus vizsgálata. De jelentősége lehet a vizsgált kérdéssel kapcsolatban társadalmilag kialakult közfelfogásnak, általános vélekedésnek is. Ugyanakkor lényeges, hogy a jogsértő közlés közvetetten is történhet: célzásokkal, utalásokkal, egyes tényállás részek elhagyásával, stb. Ha a közlemény így közölt valóságos tartalma alkalmas valótlan tényállítás kifejezésére, vagy a való tények hamis feltüntetésére, ugyancsak lehetővé kell tenni a helyreigazítást.

Nem adhat viszont helyreigazításra alapot a személyiségi érdekek esetleges sérelme, ha az nem tényállítás útján valósul meg. Így vélemény-nyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja. A sajtóközlemények körében ugyanis a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti tárgyú vita szabad kibontakozása a társadalmi fejlődés nélkülözhetetlen feltétele, közéleti aktivitásra ösztönöz, társadalomformáló és személyiségalkító hatású. Az ilyen vitával kapcsolatos vélemény-nyilvánítás, értékelés, bírálat általában nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya, hiszen az a tényállításokra korlátozódik. Az ilyen tárgyú közlemények olyan tényállításokat, tényközléseket is tartalmazhatnak ugyanakkor, melyekre vonatkozóan esetenként éppen a rendelkezésre álló előzmények, adatok alapján állított, illetve feltételezett tények valósága vagy valótlanúsága a vita tárgya. Ezesetben sem lehet tehát helye sajtó-helyreigazításnak, az ilyen vita eldöntése nem a sajtó-helyreigazítási eljárásra tartozik (PK 12. számú állásfoglalás).

Mindezen szempontrendszer alapján vizsgálva a kifogásolt cikket megállapítható, hogy az a mai magyar társadalmat foglalkoztató betelepítési kvótával összefüggő vitával kapcsolatos, célja a helyben kialakult eltérő álláspontok ismertetése, ezzel a vita olvasóközönség körében való további kibontakoztatása úgy, hogy ehhez a cikk némely részében tartalmazza – legalábbis utalásszerűen – a szerző véleményét is. Azzal azonban, hogy hűen közli **(város 1 neve)** város határozatát a betelepítési kvótáról, a felperes módosító indítványát és korábbi tudósítását **(miniszter neve)** tárca nélküli miniszter látogatásáról és az általa elmondottakról, lehetőséget ad az olvasóknak arra, hogy a városvezetés különböző tagjainak és az érintett miniszternek az álláspontját megismerve szabadon alakítsák ki véleményüket a kérdéssel összefüggésben.

Részleteiben vizsgálva a cikk egyes kifogásolt közléseit a következők állapíthatók meg:

A cikk címe mutatja, hogy tényeket és adatokat kíván közölni a közvéleményt érdeklő fontos ügyről. Ennek kapcsán a címet közvetlenül követő vastag betűs részben meg is jelöli a felek közt korábban folyt sajtó-helyreigazítási pert. Ehhez kapcsolódóan közli a harmadik hasábjában Az **(újság neve)** tudósítása cím alatt előző írását.

Az első hasábjában idézi a felperes módosítási indítványából azt a részt, mely szerint a bevándorlók „magyarországi befogadása kikerülhetetlen”, és hogy a kvótát el kell fogadni. Ezek tényállítások. Átolvasva a módosító indítványt, melyet – nem vitásan – szöveghűen közölt az alperes, megállapítható, hogy annak 5. pontja valóban tartalmaz erre utaló részt, bár kétségtelen, hogy megjelöli a felperes által etekintetben fontosnak tartott okokat és az integrálást, ahogy azt is, hogy csupán a bevándorlók egy részének befogadása kikerülhetetlen. A módosító indítvány 6. és 7. pontja pedig a kvóta elfogadásáról szól, részletezve azt. Az alperes tehát az első hasábjában azt a tényt állította, hogy a felperes a kifogásoltakat írta. A tényállítás azonban nem valótlan, és a valós tényeket sem tünteti fel hamis színben, mivel egyrészt csupán összefoglalja a módosító indítvány erre vonatkozó részeit, másrészt magát az indítványt szó szerint közli. Így a kifogásolt szövegrészt a leközlött indítvánnyal együttesen értelmezve és hangsúlyozva, hogy a közlés teljeskörű, jogsértést nem valósít meg.

A felperes kifogásolta az első hasábjában található azon mondatot is, mely szerint „Ezt nehéz úgy értelmezni, hogy nem a bevándorlók érdekében nyújtotta be a módosító indítványát, a kvótát elítélő többi képviselő ellenében”. Ebben a szövegrészben az alperes összefoglalóan értelmezte a módosító indítványt, véleményét nyilvánította ki azzal összefüggésben, nem tényt állított. Az, hogy ez vélemény-nyilvánítás, látható a „nehezen értelmezhető úgy” szövegrészből is. Vélemény-nyilvánítás, értékelés, bírálat viszont önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja. Az indítvány közölt tartalmából viszont az is megállapítható, hogy ez az értékelés nem alaptalan. Az pedig, hogy a kvótát elítélő többi képviselő ellenében fogalmazta meg álláspontját a felperes indítványában, abból válik egyértelművé, hogy **(város 1 neve)** Város Önkormányzat képviselő-testülete a polgármester – módosító indítvánnyal ellentétes – előterjesztését fogadta el. Mindezek miatt ez a szövegrész sem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

A fellebbezéssel érintett harmadik rész a cikk harmadik hasábjában, az **(újság neve)** tudósítása címszó alatti bekezdésben jelent meg. Eszerint a felperes „önkormányzati képviselőként előterjesztést nyújtott be a migránsok érdekében, a **(népcsoport neve)** türelmét, empátiáját felemlegetve.” Az, hogy a felperes nem előterjesztést, hanem módosító indítványt nyújtott be, a cikk és a közvélemény szempontjából is lényegtelen pontatlanság. Hogy ezt a migránsok érdekében tette, kiolvasható a fentebb már idézett indítványrészekből akkor is, ha csak egy részük magyarországi befogadását és integrálását kívánta támogatni. Kétségtelen ugyanakkor, hogy a **(népcsoport neve)** türelmét, empátiáját nem említette módosító indítványában. Mivel azonban a cikkről összességében megállapítható, hogy annak célja a helyi közösséget érintő politikai tárgyú vita további szabad kibontakoztatása volt, melyben az olvasót arra ösztönözték, hogy foglaljon állást abban a kérdésben, hogy az újság korábbi tudósítása, a **(miniszter neve)** által elmondottak, és az újság e cikkben tükröződő állásfoglalása mennyiben helytálló a közzétett elfogadott képviselő-testületi határozat és a felperes módosító indítványának ismeretében, sajtó-helyreigazításra a PK. 12. számú állásfoglalás értelmében nem adhat alapot. Hiszen éppen a cikk előzményeit képező előterjesztés, módosító indítvány, határozat és a miniszter megnyilvánulása alapján állított, illetve feltételezett tények valósága a vita tárgya.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Miután az alperes pernyertes lett, mellőzte elsőfokú eljárási költségben és elsőfokú eljárási illetékben történt marasztalását és a pervesztes felperest kötelezte mindezek viselésére a másodfokú eljárási költség és fellebbezési illeték megfizetése mellett (Pp. 83. § (1) bekezdés). Az első- és másodfokú eljárási költség mértékét az ítéltábla az alperesi jogi képviselő munkájával arányosan, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint (5) és (6) bekezdései alapján mérlegeléssel állapította meg. A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a Pp. 101. § (1) bekezdésén alapul.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2018. május 4.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila s.k.
táblabíró